

Mare

‘Wie heeft het beste bordje?’

Pagina 3

Welkom in je nieuwe lijfblad

Beste eerstejaars, welkom! Een nieuwe stad, een nieuw lijfblad. Aangenaam: wij zijn het Leids universitair weekblad Mare.

Als onafhankelijke universiteitskrant schrijven we wekelijks over alles wat er goed gaat in Leiden, maar ook over wat er beter kan. Topprestaties van wetenschappers, vette studentenfeesten, maar ook huisjesmelkers en matige scriptiebegeleiding komen daarbij aan bod.

Mare is er voor alle medewerkers en nadrukkelijk ook voor jullie. Zijn er zaken waarvan jij vindt dat we er aandacht aan moeten besteden, bel (071-5277272), mail (redactie@mare.leidenuniv.nl) of kom langs op de redactie (Reuvenplaats 3, naast het Lipsius).

Voor al je Leidse nieuws vis je ons voortaan iedere donderdagmiddag uit de Mare-bakken die overal in de universiteitsgebouwen te vinden zijn.

Check tussendoor onze site (mareonline.nl), like onze pagina op Facebook (www.facebook.com/MareLeiden) en volg ons op Twitter (@weekbladmare).

Deze speciale introductiekrant is gemaakt in samenwerking met de El Cid-mediacrew die jullie deze hele week al via de app van nieuws heeft voorzien. Veel plezier op het LEF en maak er een mooie tijd van in Leiden.

Foto Sebastiaan de Groot

Foto Willemijn Roebroek

Foto Michon Leenders

Foto Sebastiaan de Groot

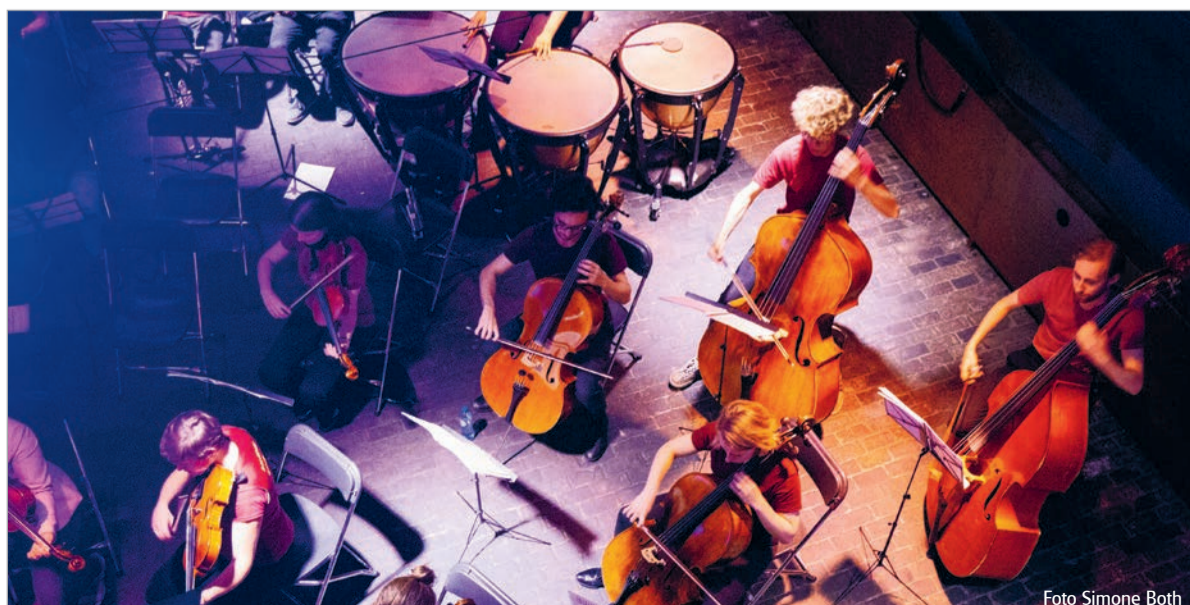

Foto Simone Both

De eerste dagen

De week tot nu toe

Het nieuwe dansje: de A4-move

Wel even oefenen op de hip-bump aan het eind

Zaterdagochtend, 12 uur. Bijna zevenhonderd man ploetert op een modderig grasveldje. Is dit een uit de hand gelopen legertraining? Zeker niet, een verse lading mentoren leert het nieuwe dansje van de El Cid. In elk groepje zit wel een verbitterde eerstejaars die het weigert te leren, maar ook een overenthousiaste mentor die elke kans grijpt om met zijn groepje het dansje nogmaals te doen.

Omdat er zo'n diverse groep deelneemt aan de El Cid, is het belangrijk om een dansje te verzinnen dat voor iedereen leuk en makkelijk te onthouden is. Bijna alle moves komen ook voor in dansjes uit voorgaande jaren. Dit heeft twee voordelen: het is voor de mentoren makkelijk te leren, en de pasjes bleken al eerder leuk en simpel te zijn voor eerstejaars. Moeilijk is het dansje dan ook niet. Met wat oefening kun je het makkelijk om 1 uur 's nachts in een dixo uitvoeren.

Wel is er één nieuw pasje: de A4-move. Hierbij beweeg je je armen boven je hoofd al swingend van links naar rechts, en vervolgens beneden van links naar rechts. Een tikkie onhandig aan het dansje van dit jaar is de 'hip-bump' aan het einde, waarbij je met een vriend tegen elkaars heupen stoot. Best ongemakkelijk als je mensen nog maar een paar uur kent, en al helemaal als je met een oneven aantal mensen bent.

Verder is het dansje vrolijk en het liedje, "Hey Baby" van Tungevaag & Raaban, aanstekelijk. Ook is het leuk dat het (net als voorgaande jaren) een vrij onbekend nummer is, waardoor eerstejaars na de El Cid altijd aan deze magische tijd terug zullen denken als ze het horen.

Als we alles tegen elkaar opwegen, komen we tot de conclusie dat het dansje dit jaar weer geslaagd is. Het is vrolijk, simpel en leuk om met je groepje te doen. We geven het dansje dan ook een dikke acht.

DOOR LONNEKE VAN DER LEI

Foto Remco den Arend

De Grote Vijf op de hot seat

Alleen maar liefde tijdens het voorzittersdebat

Dinsdagavond vond het beruchte voorzittersdebat plaats tussen de voorzitters van De Grote Vijf. Hiermee bedoelen de doorgewinterde Leidse studenten niet de vijf dieren uit Afrika, maar de vijf grootste verenigingen in Leiden: Minerva, Augustinus, SSR, Catena en Quintus.

Voorzitters Philip Ackermans (Minerva), Annemijn te Velde (Augustinus), Carmen van der Maarel (SSR), Koen van Leeuwen (Catena) en Romy Soewandi (Quintus) voelden elkaar flink aan de tand onder leiding van presentator Guido Marchena.

De verenigingen waren het vaak met elkaar eens, maar gelukkig was daar ook nog de hot seat: voorzitters konden elkaar uitdagen om daarop plaats te nemen en ondervraagd te worden. Zo kwam het publiek er bijvoorbeeld achter dat Ackermans en Van Leeuwen een dealtje hebben: Van Leeuwen loopt de KMT van Minerva en Ackermans wordt lid van Catena.

Een van de stellingen in het debat ging over eventuele studiebegeleiding door de gezelligheidsverenigingen: hoe zorg je ervoor dat je leden ook succesvol zijn in hun studie? 'Wij bieden tentamentrainingen aan en linken ouderejaars met dezelfde studie aan jongerejaars', zei Soewandi. Wel moeten studenten zelf bepalen of ze dit nodig hebben: 'We gaan niks verplichten.'

De tweede stelling ging over de verplichtingen bij de verenigingen. Ackermans: 'Een vereniging wordt gedraaid voor en door studenten. Onze enige verplichting is de KMT. Daarnaast kan het zijn dat je moet tappen op oud-leden avonden.'

Bij Catena kennen ze helemaal geen verplichtingen. 'Alleen als jij je aanmeldt bij een commissie heb je verplichtingen', zei Van Leeuwen. 'Als gewoon lid kan je komen en gaan wanneer je wilt.'

DOOR DIEUWERTJE ROELSE EN MAAIKE VEENSTRA

Foto Davy Rosbak

Wie heeft het beste bordje?

Flamingo's en alpaca's steken boven de menigte uit

'Hey Baby, I'm lost in your eyes again!' De El Cid-deelnemers van dit jaar zullen zeker niet verdwalen in Leiden deze week! Ze werden maandagochtend opgewacht door enthousiaste mentoren met hun kleurrijke, herkenbare, maar vooral grappige bordjes.

Met ruim 3500 deelnemers dit jaar is er een deelnemersrecord gevestigd. Dat was goed te merken op de Lammermarkt waar het al vroeg in de morgen een drukke en gezellige boel was.

Een groep dansers leerde de deelnemers het EL CID-dansje in de stromende regen en wist zo toch heel wat mentoren, crewers en deelnemers met zich mee te krijgen. Aan het eind van de week danst iedereen natuurlijk vrolijk mee op de beats van "Hey Baby".

Een opvallende verschijning zijn de altijd prachtig versierde bordjes die de mentoren hoog boven zich uitsteken om op te vallen. Er waren opblaasflamingo's en -alpaca's, gouden letters en zelfs volledig aangeklede bordjes!

Het bordje van mentoren Faye Speijers (rechten & international relations) en Hanne Poorthuis (Modern Middle Eastern Studies) valt gelijk op. De grote zilveren opblaascijfers die hun groepsnummer 153 vormen steken uit boven de rest.

Mentoren Roel Bevers (biomedische wetenschappen) en Daniël Tibben (biomedische wetenschappen) hebben ook hun best gedaan. Het bordje van hun groepje 96 is namelijk letterlijk in een nieuw jasje gestoken met een bijpassende afro van kaarten. De mentoren houden van drankspelletjes en haalden daar de inspiratie uit voor hun bord. We kunnen dus wel zeggen dat hun bordje het best geklede bordje op de Lammermarkt was!

DOOR MAAIKE VEENSTRA

Foto Sebastiaan de Groot

Foto Willemijn Roebroek

Foto Michon Leenders

Foto Sebastiaan de Groot

Eerstejaars gaan los op stormbaan

Springen en chillen bij de watersportmarkt

Dinsdag werd het Huigpark omgetoverd tot een heus speelparadijs voor studenten. Menig student werd weer even kind bij een bezoekje aan de ballenbak, sweeper of de dizzy spin op het springkussenfestival. De El Cid-deelnemers, maar ook de mentoren daagden elkaar uit op de stormbaan om voor eens en voor altijd te bepalen wie het hoogste kan springen en wie de snelste is.

Nadat de El Cid-deelnemers hun energie kwijt waren aan al het gesprong en geren, konden zij heerlijk bijkomen in een zitzak en genieten van alle demonstraties van de watersportverenigingen op de watersportmarkt. De deelnemers leerden alle watersporten die Leiden rijk is kennen: van kanoën tot surfen.

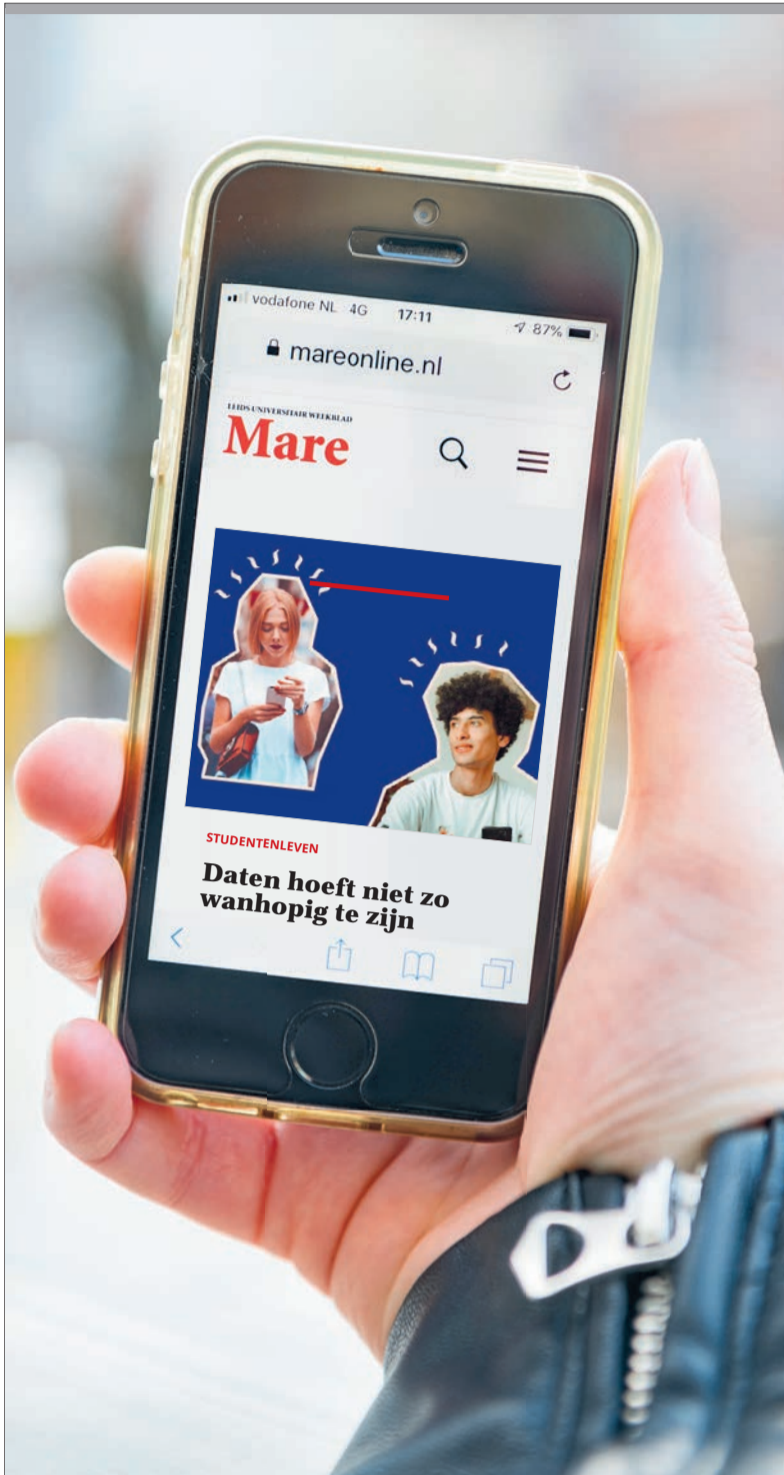
'Ik vind de watersportmarkt heel gaaf', aldus eerstejaars Laura Vermeer (17, verpleegkunde). 'Het geeft een goed beeld van elke watersportvereniging. De markt heeft mij ook extra veel zin gegeven in het watersportfeest donderdag.'

Naast de demonstraties, kon je ook nog langs bij alle kraampjes van de watersportverenigingen om informatie in te winnen, en vragen te stellen zoals: 'Is er naast al het sporten ook tijd voor gezelligheid? En hoe vaak train je per week?'

Bij sommige kraampjes konden de studenten zich al gelijk in het zweet werken. Roeiverenigingen Asopos en Njord hadden namelijk ergometers meegenomen waarop de studenten hun eerste roeihalen konden maken.

Na het ontdekken van alle verschillende watersporten, konden de hongerige geworden deelnemers zich bij één van de foodtrucks storten op nacho's of een patatje.

DOOR JILL NEUVENHEIM

mareonline.nl

Colofon

Redactie-adres Reuvenplaats 3 2311 BE Leiden
Telefoon 071-527 7272
Website mareonline.nl
E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl
De redactie is op vrijdag gesloten.
Oplage 3.500

Hoofredactie
Frank Provoost frank.provoost@mare.leidenuniv.nl

Redactie
Vincent Bongers vbongers@mare.leidenuniv.nl
Bart Braun bbraun@mare.leidenuniv.nl
Anoushka Kloosterman a.s.kloosterman@mare.leidenuniv.nl
Sebastian van Loosbroek s.p.van.loosbroek@mare.leidenuniv.nl
Susan Wichgers s.wichgers@mare.leidenuniv.nl
Else van der Steeg (stagiair)

Medewerkers
Illustraties Bandirah · Schot

Art direction en vormgeving Marcel van den Berg
Drukwerk Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk
Advertenties Bureau van Vliet B.V.
Postbus 20 2040 AA Zandvoort
Telefoon 023 - 571 47 45

Redactieraad
Prof. dr. Rick Lawson (voorzitter) · Prof. dr. Frank Israel
(vice-voorzitter) · Dagmar Brouwer · Prof. dr. Willem van der
Does · drs. Malou van Hintum · Emilie van Kinschot ·
Thomas van Klaveren · Nathan Oosthoek · Frank Rensen
· dr. Alexander Pleijter · Marten Jesse Pot

Jaarabonnementen
Een jaarabonnement op Mare loopt van september t/m
juni. Belangstellenden kunnen Mare thuisgestuurd
krijgen door €35 over te maken op IBAN
NL68RAB00103257950 ten name van Universiteit Leiden

(o.v.v. Mare en SAP-nummer 6200092091) en
vervolgens een bevestigingsmail met daarin hun adres
te sturen naar redactie@mare.leidenuniv.nl.
Studenten betalen €25

Ter controle graag in de bevestigingsmail ook het
studentnummer vermelden.

Adreswijzigingen, klachten en opmerkingen over de toezending
redactie@mare.leidenuniv.nl 071-5277272

Ingezonden mededelingen
Mededelingen voor het op donderdag verschijnende
nummer moeten uiterlijk de voorafgaande donderdag
16.00 uur in het bezit van de redactie zijn.
ISSN 0166-3690

Deze speciale El Cid-editie kwam tot stand in
samenwerking met de Mediawerf

Hoofredactie
Remco den Arend

Eindredactie tekst
Maaïke Veenstra · Remco den Arend

Tekstredactie
Lonneke van der Lei · Jill Neuenheim · Merel Pennings ·
Diuwertje Roelse

Eindredactie beeld
Simone Both · Remco den Arend

Fotografen
Zaida Amorij · Vera Bröring · Sofia de Graaf · Sebastiaan
de Groot · Michon Leenders · Gracia Nolten · Willemijn
Roebroek · Davy Rosbak

De eerste dagen

Foto Simone Both

Foto Sofia de Graaf

Foto Gracia Nolten

‘Ik zou het hele jaar door pilsen’

Hoe ervaren niet-studerende Leidenaren de introductieweek?

Erik Raken (70), Willem Hulsman (67) en Peter van der Boon (59) varen groepen El Cid-deelnemers door de Leidse grachten. ‘Bij sommige studentenfeestjes is er zelfs ruzie over wie de groep rond mag leiden.’

Wie zijn jullie en wat doen jullie in het dagelijks leven?

Raken: ‘Willem en ik zijn beiden gepensioneerd, Peter heeft een dameskledingwinkel in Voorschoten.’

Wat doet de Leidse Rederij precies?

Raken: ‘De Leidse Rederij geeft rondvaarten en werkt met vrijwilligers. We hebben verschillende clubs die bijvoorbeeld het onderhoud van de boten regelen en varen. Aan het einde van dag borrelen we gezellig samen en komt er misschien nog een bitterballetje of twee bij kijken.’

Hoe ervaren jullie de El Cid en wat doen jullie deze week?

Van der Boon: ‘Naast het rondvaren van studenten is onze voornaamste taak orde in de chaos scheppen en studenten compleet verzonnen verhalen te vertellen over de geschiedenis van Leiden. Wij vinden de El Cid echt een fantastische week, overal zijn feestjes en de sfeer in de stad zit er goed in. We vinden het dan ook heel leuk om studenten rond te varen, bij sommige studentenfeestjes is er zelfs ruzie onder de schippers over wie de groep rond mag leiden.’

Hulsman: ‘Als ik student was zou ik zeker meedoen. Het zou ideaal zijn als de El Cid het hele jaar doorging. En dat ik dan geen slaap nodig heb, zodat ik de hele nacht door kan blijven pilsen.’

Wat is het gekste dat jullie tot nu toe gezien hebben?

Van der Boon: ‘Het bierkasteel aan de overkant [Quintus, red.], dat vind ik een heel leuk en origineel idee!’

Raken: ‘Ik verbaas me toch elke keer weer over de gigantische hoeveelheid fietsers. Als ik langs Diamantplein fiets is het zo ongelofelijk druk, echt bijzonder.’

DOOR LONNEKE VAN DER LEI EN MEREL PENNINGNS

Foto Remco den Arend

Je raakt hier nooit uitgesport

Op de universitaire sportvelden vloeien bloed, zweet en tranen

Bloed, zweet en tranen vloeiden woensdagochtend op de sportvelden van het Universitair Sportcentrum: de El Cid-deelnemers maakten kennis met de verschillende sportverenigingen van Leiden.

Het USC biedt meer dan zeventig sporten aan, en de verenigingen lieten zich allemaal van hun beste kant zien.

Wat is er zo leuk aan een sportvereniging? Renée Mudde (21, culturele antropologie) en Sarah van Houwelingen (23, journalistiek) van hockeyvereniging L.S.H. Thor vertelden: 'Je komt in een heel gezellig en hecht team.' Naast het sporten is er ook tijd voor plezier. 'Soms staan we gezellig met het team na de training met ons hockeyrokje aan in de kroeg.'

Fleur de Rij (22, toegepaste psychologie) en Maud Tamsma (22, geneeskunde) van tennisvereniging S.T.V. Qravel kunnen dat beamen: 'Bij een sportvereniging heeft iedereen dezelfde hobby die de hele groep samenbrengt, dan maakt het niet uit of je goed of slecht bent. Iedereen vindt tennis gewoon heel leuk om te doen.'

Je hoeft dus niet heel goed te zijn om bij een vereniging te gaan. Ioa van den Bos (21, pedagogische wetenschappen) zegt: 'Ik had helemaal geen ervaring, maar ik kwam in een team met allemaal mensen die net begonnen. We konden het toen samen leren!'

Sam Wichers Schreur (20, culturele antropologie) van lacrosse-club L.V.V. Lacrosse, vertelde dat ze echt op zoek was naar een nieuwe sport: 'Ik wilde heel graag een nieuwe sport en lacrosse is toch wel anders dan andere sporten. Iedereen begint vanaf nul en leert de sport dan steeds beter kennen.'

Bij het USC zijn er veel verschillende sporten, voor ieder wel wat wils. Van dansen tot rugby, en van jumping fitness tot zwemmen, je raakt er nooit uitgesport!

DOOR MAAIKE VEENSTRA

Foto Remco den Arend

Foto Remco den Arend

Foto Sebastiaan de Groot

Niet vies zijn van werken

Dankzij stroombazen bleef het bier koud en de muziek aan

'Stroombazen' Lennard van der Boon (25, scheikunde) en Dion Zandstra (23, biologie) zorgen ervoor dat het bier tijdens de El Cid koud blijft en de dj kan draaien.

Wat doet een stroombaas precies?

Van der Boon: 'Alles wat een stekker heeft sluiten wij aan. We zorgen ervoor dat de kramen op de infomarkt voorzien zijn van stroom, sluiten de bars aan zodat de drankjes lekker koel blijven, en we zorgen ervoor dat de muziek is aangesloten zodat de dj zijn werk kan doen.'

Moet je bepaalde vaardigheden hebben om stroombaas te worden?

Van der Boon: 'Nee, dat hoeft gelukkig niet. Ik ben er blanco ingegaan, wel moet je kunnen sjouwen, logisch kunnen nadenken en niet vies zijn van werken.'

Hoe ziet de dag van een stroombaas eruit?

Zandstra: 'We beginnen om zeven uur op Plexus, dan gaan we naar de locatie waar we nodig zijn. Zo moesten we maandag op de Lammermarkt zijn om daar het podium op te bouwen, de techniek aan te leggen en er dus voor te zorgen dat de dj-set werkte. Daarna gingen we door naar de infomarkt om de kraampjes van stroom te voorzien. Aan het einde van het evenement breken we ook alles weer af.'

Van der Boon: 'Het verschilt heel erg per dag hoe lang het duurt om alles op en af te bouwen. Normaal zijn we rond zeven uur 's avonds klaar. Waarschijnlijk zal het LEF wel langer duren, dan gaan we door tot in de late uurtjes.'

Zandstra: 'Gelukkig zijn we met een team van drie, en werken we goed samen. Tussen het op- en afbouwen hebben we niet veel te doen dus kunnen we lekker relaxen, tenzij we het natuurlijk niet goed hebben aangesloten...'

DOOR DIEUWERTJE ROELSE EN MAAIKE VEENSTRA

Foto Gracia Nolten

Foto Willemijn Roebroek

Achtergrond

Verenigingsparade, 1975. Foto Loek Zuyderduin

Hutspotmaaltijd, 1975. Foto Loek Zuyderduin

Folkfestival Van der Werfpark, 1980. Foto Academisch Historisch Museum

Watersportgala, 1995. Foto Academisch Historisch Museum

En zo ging het vroeger

Vijftig jaar El Cid: van lopen op hete kolen tot kussengevechten boven een lek zwembad

Dit jaar beleefde de Leidse introductieweek de vijftigste editie. Wat veranderde er in die tijd? 'Niet iedereen zit op drank te wachten.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK Het is juli 1996 als Anita de Bruijn haar ouderlijk huis in Brabant verruult voor een studentenwoning vlak bij de Hooglandse Kerk, om in Leiden notarieel recht te studeren. 'Ik vond het belangrijk om alvast een kamer te hebben voorafgaand aan de El Cid-week', memoreert De Bruijn. Een maand later is het zover: de Beestenmarkt stroomt, net als ieder jaar medio augustus, vol met eerstejaars studenten die aan het begin staan van hun studententijd. 'Ik vond het allemaal hartstikke spannend: ik kende helemaal niemand, ik kende de stad niet en wist dat er heel veel op me af zou gaan komen.'

Dat de week zo'n lange traditie zou gaan kennen, durfde Leo Kooy (70), de El Cid-voorzitter van de eerste editie in 1970, destijds niet te bevroeden. 'Ik had toen niet gedacht dat het vijftig jaar later nog steeds zou bestaan', zegt hij. 'Het geeft enige trots dat ik daar met mijn commissiegenoten mee begonnen ben, het vervolgens is aangeslagen en is verbeterd.'

Voor die tijd was er nog niets wat met de El Cid is te vergelijken, weet Kooy. 'Het waren puur de verenigingen waar studenten zich bij konden aansluiten. Maar die kregen in de jaren zestig minder belangstelling. De universiteit vond dat een zorg, want studenten zouden dan niet meer worden opgevangen en wegwijs worden gemaakt in Leiden.' Bovendien was het zonder een algemene introductieweek moeilijk een beeld te vormen van het reilen en zeilen binnen een vereniging. 'Voor veel studenten was het een sprong in het diepe. Je kon bij inschrijving alleen wat inlichtingen vragen, of je kende iemand die je verhalen over het lidmaatschap kon vertellen.'

Dat veranderde met de komst van de El Cid: oorspronkelijk de afkorting van Eerste Leidse Commissie introductiedagen (een jaar later veranderde 'Eerste' in 'Enige'). De aanzet hiervoor kwam van de universiteit, in navolging van de KEI-week in Groningen die in 1969 van start was gegaan. 'Maar wij waren wel zo eigenwijs dat we daar niet bij gingen afkijken', vertelt Kooy. 'We waren pioniers die het wiel zelf uitvonden.' De zeskoppige commissie, samengesteld vanuit een aantal grote studentenverenigingen, kreeg ondersteuning van een universi-

teitsmedewerker van het Bureau Inlichting en Inschrijving. 'Via hem kregen we bijvoorbeeld toegang tot de faciliteiten van de universiteit', zegt Kooy.

De commissie kreeg een werkruimte aan het Stationsplein. 'Om de week een succes te laten zijn, hadden we medewerking nodig van de grote verenigingen', zegt Kooy. 'In eerste instantie vreesden zij voor veel concurrentie als de studenten een week lang facultatief overal konden rondkijken. Maar niemand wilde achterblijven bij de andere verenigingen, dus het was vrij makkelijk ze mee te krijgen.' Met het begin van de El Cid verdween dus ook de zweem van mysterie rond studentenverenigingen, want de studenten konden nu een veel beter beeld vormen van wat er daar gebeurde.

Met de feestjes zou het in 1970 dus wel goedkomen, maar er moest ook nog een heel dagprogramma worden opgezet. 'We vroegen ons af wat de nieuwe studenten van zo'n week verwachtten. Daarom nodigden we een klankbordgroep uit, bestaande uit zesdeklassers uit de omgeving, aan wie we vroegen wat ze wilden.' Daarop ontwikkelde de commissie een programma dat in grote lijnen de basis vormde voor de El Cid zoals die er nog uitziet: met onder meer

een faculteitenblok, een sportmiddag en cultuur.

Kooy schat dat ruim duizend studenten deelnamen aan de El Cid van 1970. Drie jaar later hadden zich al 1500 deelnemers aangemeld, blijkt uit een bericht in de *Leidse Courant* van zomer 1973. Dat aantal liep in 1978 op tot 1700 deelnemers, volgens een bericht in diezelfde krant op 19 augustus van dat jaar.

'Het rookkanon draaide op olie en maakte vlekken in de Pieterskerk'

Aan de El Cid-week van 1986 namen ongeveer 2300 studenten deel, herinnert Gerbrand van den Ban (55) zich, die destijds penningmeester van de commissie was. De organisatie was toen al iets verder geprofessionaliseerd, weet hij: 'Tijdens de week werden we ondersteund door een stuk of vijftien zogenaamde Superhulpkrachten.' Ook was er een mentorweekend in Arnhem, waar de mentoren werden voorbereid op het begeleiden van een groep studenten. Nieuw in 1986 was dat de

deelnemers niet meer uitsluitend aten in de mensa's van de studentenverenigingen, maar ook in lokale restaurants. 'We hadden een stuk meer deelnemers dan het jaar ervoor, dus die konden niet meer allemaal bij de verenigingen terecht.'

Een jaar eerder, in '85, werd de El Cid voor het eerst afgesloten met een feest dat niet op de studentenverenigingen plaatsvond. 'Dat was nog wel een *clash*', weet Van den Ban van zijn voorgangers, want de verenigingen zagen liever dat de studenten nog een avondje bij hen op bezoek kwamen. Toch wilde de commissie van Van den Ban de nog jonge traditie voortzetten (die anno 2019 nog steeds bestaat): 'Lang niet alle deelnemers werden lid van een vereniging. Ook hen wilden we de mogelijkheid geven de week feestelijk af te sluiten.' Dat gebeurde in de Pieterskerk, waar de toen populaire Nederlandse popband Nits kwam spelen, mét lasershow en rookmachine. 'Dat was toen heel bijzonder. De exploitant was daar alleen wat minder blij mee, omdat het rookkanon op olie draaide en de oliedampen op de stenen van de kerk terecht kwamen.'

De kosten voor het slotfeest betaalde Van den Ban contant. 'Het weekend voor de El Cid was ik naar

Verzamelen op de Lammermarkt, 2019. Foto Zaida Amorij

Leids Eerstejaars Festival, 2018. Foto Gracia Nolten

de bank gegaan om een hoop geld op te nemen. Dat geld stopte ik in een kluis van de universiteit. Elke dag haalde ik er een paar honderd gulden uit, waar ik de rest van de dag mee over straat liep om bijvoorbeeld de bandjes mee te betalen.'

Overigens moest de El Cid-commissie 1986 het wiel voor een deel opnieuw uitvinden, doordat een hoop draaiboeken verloren zijn gegaan op het commissieweekend. 'In februari 1986 gingen we met elkaar naar het Gelderse Garderen. We hadden een busje gehuurd, maar op de terugweg, ter hoogte van Amersfoort, ontstond brand in de motor. Voor op het weekend hadden we logboeken en archieven meegenomen, maar het busje is helemaal uitgebrand. Daarmee zijn ook een hele hoop ordners verloren gegaan.'

Halverwege de jaren negentig kon zoiets al niet meer gebeuren, want toen werd veel werk van de El Cid gedigitaliseerd. 'In 1994 had de commissie nog maar één computer tot zijn beschikking, in 1995 hadden we er zes of zeven', weet Lukas Brandts (47), die in 1995 penningmeester was. 'Tot die tijd werden posters, boekjes en ander drukwerk nog met de hand gemaakt en met plakband aan elkaar geplakt, maar vanaf mijn jaar maakten we digitale

bestanden. Dat zag er allemaal wat mooier en professioneler uit.'

Professioneel of niet, ook toen bleef veel werk mensenwerk. En ook toen kon een evenement dus iets anders lopen dan gepland. 'Het lijkt voor de deelnemers alsof er nooit iets misgaat, maar dat is natuurlijk niet zo. Achteraf levert dat trouwens wel de mooiste verhalen op.'

Brandts herinnert zich het Watersportgala van 1995. 'We hadden een opblaaszwembad met een evenwichtsbalk waar studenten elkaar vanaf moesten slaan. Maar doordat er iets misging met de toevoer van lucht, liep het bad leeg. Toen stroomde dertigduizend liter water weg. We hadden ook voor 1500 gulden drie mobiele telefoons gehuurd om contact te onderhouden met het crisisteam, maar die zijn ook nat geworden. Maar goed, met muziek, zong en wat te drinken gaat ieder evenement eigenlijk wel goed.'

Ook herinnert hij zich een incident een paar edities later, toen de met krijt aangebrachte bewegwijzering op de Beestenmarkt door de regen werd weggespoeld. 'Op het moment zelf is het even gedoe, maar achteraf is het wel grappig. En de deelnemers krijgen er meestal niet veel van mee.'

Een enkele keer ging het wél seri-

eus fout. Bijvoorbeeld in de El Cid van 2001, toen positiviteitsgoeroe Emile Ratelband een motivatietraining kwam geven en deelnemers over gloeiendhete kolen liet lopen. Zij moesten zich inbeelden dat ze over koel mos liepen, maar dat voorkwam geen verwondingen: negen studenten werden voor de behandeling van blaren naar het ziekenhuis gestuurd. Tegen *Mare*

Soms ging het fout: Emile Ratelband liet studenten over kolen lopen

zei een toenmalig commissielid dat Ratelband hen 'nooit op de risico's had gewezen'. De toenmalige universiteitswoordvoerder verdedigde zich door te stellen dat ze het dan 'nooit door hadden laten gaan'.

Terwijl het mentorweekend in de jaren tachtig nog in Arnhem plaatsvond, verschoof dat later naar het Brabantse Sint-Michielsgestel. Anita de Bruijn, die in 1996 zelf El Cid liep en die in 2001 mede-organiseerde, herinnert zich nog dat het 'een gekke

boel' was. 'Op zaterdag vertrokken we vroeg met de bus en kregen de mentoren trainingen. 's Avonds was het feesten. Er gebeurde van alles onderling. In de slaapzalen werd genoeg gegeind en er werd door sommigen over hun nek gegaan.'

Ook Brandts heeft daar goede herinneringen aan. 'De sfeer werd al gezet in het mentortrainingsweekend.' Volgens Brandts was het in zijn commissiejaar, 1995, dat er vanuit bestaande theorie training aan de mentoren werd gegeven. 'Een psychologiestudent had onderzoek gedaan naar groepsdynamiek in de El Cid. Die uitkomsten zijn gebruikt in de trainingen, zoals hoe je moet omgaan met een deelnemer die buiten de groep dreigt te vallen. Die trainingen werden toen steeds professioneler aangepakt.'

In 2008 werden mentoren niet meer in hun eentje verantwoordelijk voor de groepjes, maar werd het duo-mentorschap ingevoerd. Niet alleen omdat dat leuker is, legt toenmalig secretaris Jasmijn Mioch uit, maar ook uit praktisch oogpunt. 'Vaak willen leden van een groepje verschillende dingen doen, en met twee mentoren geef je de mogelijkheid op te splitsen. Bovendien gaven we meer studenten de kans mentor te zijn.'

Ook was 2008 het jaar dat er een alternatief programma werd bedacht voor de Kroegentocht: 'Niet iedereen zit op drank te wachten. De El Cid is er voor iedereen.' Daarnaast werd dat jaar voor het eerst het Winter El Cid-feest gehouden om vrijwilligers te werven voor de crew, het El Cid-dagblad (nu mediacrew) en mentoren.

De Bruijn vond de El Cid-opening het meest indrukwekkend. 'Daar zie je die duizenden deelnemers bij elkaar zitten, het resultaat van al je werk.' In die tijd was het ook gebruikelijk dat de commissie zich bij de opening in de Hooglandse Kerk op spectaculaire wijze presenteerde. 'Wij kozen als thema 'Leidse Odyssee'. Op een zelfgemaakte boot kwamen we de kerk binnen.'

In 1970 was van zo'n spectaculaire opkomst nog helemaal geen sprake, weet Kooy. 'De meeste deelnemers wisten wel dat er een commissie achter de El Cid zat, maar we waren niet zo zichtbaar als tegenwoordig. We hadden nog geen commissiekleding en we liepen ook nog niet rond met oortjes en portofoons. Security was er trouwens ook nog niet, omdat dat nog niet nodig was, en we beschikten niet over ondersteunende commissies. Tegenwoordig hebben ze een hele crew. Dat is natuurlijk prachtig.'

Jaaroverzicht

Om te voorkomen dat je op 8 februari voor een dichte collegezaal staat. Of om even voorzichtig in te spieken als je je begin oktober voorzichtig afvraagt waarom de Hoogvliet wortels, aardappelen, ui en klapstuk toch zo nadrukkelijk in de aanbieding heeft: de al dan niet academische jaarplanning van Mare.

oktober

ma	di	wo	do	vr	za
	1	2	3	4	5
7	8	9	10	11	12

3 oktober: Leids Ontzet
 Collegevrij! Donderdag 3 oktober is namelijk Leidens eigen feestdag. Alle Leidse universiteitsgebouwen, ook de UB en het Universitair Sportcentrum, zijn die dag gesloten. Locaties in Haag zijn wel geopend, maar ook daar gaan colleges niet door. Ook vrijdag 4 oktober is vrije dag.
 Waarom eigenlijk? Tijdens de tachtigjarige log, in 1574 om precies te zijn, besloot de van Alva Leiden net zo lang te belegeren stadsbestuur zich overgaf. De Leidenaren echter stand, hoewel 6000 van de 18.000 waten bezweken aan de honger en de pest nacht van 2 op 3 oktober sloegen de Sp eindelijke op de vlucht nadat de watergr dijken doorstaken. In hun haast lieten dampende hutspot achter. Dat is nog a ditionele 3-Octobermaaltijd. Andere bi de tradities: een enorme kermis, de ta optocht om de ontzethelden te eren), k haring en wittebrood en theater, band door de hele stad. Vergis je niet in de festiviteiten van de 3 October veren op 2 oktober om 15.74, veertien over

Foto Simone Both

februari

wo	do	vr
5	6	7
12	13	14
19	20	21
26	27	

Ook in februari of maart: Sine Regno
 De hardwerkende bestuursleden van de studentenverenigingen verdienen ook wel eens een vakantie. Het vorige bestuur neemt de boel een keer per jaar voor een weekje over. Daarbij wordt flink gekeest en de gebruikelijke mores worden even vergeten. Sine Regno is dan ook Latijn voor 'zonder bestuur'. Op Quintus heet deze week trouwens Midweek en op Augustinus Sede vacante, waarbij het jaarlijkse Sjonnie & Anita-feest vaste prik is.

1 februari: handige datum voor studieswitchers
 Mocht je studie niet bevallen, of niet lukken, dan is het handig om je je dat voor 1 februari te realiseren. Als je voor die datum bij DUO aangeeft dat je stopt, wordt je aanvullende beurs en je tot dan toe ontvangen studentenreisrecht namelijk eenmalig omgezet in een gift. Als je dan toch ingelogd bent bij DUO: vergeet niet als de wieweerga je OV-studentenkaart stop te zetten. Anders heb je al snel alsnog een flinke boete.
 In tegenstelling tot bij een aantal masteropleidingen, kun je trouwens in februari over het algemeen niet instromen bij een andere bacheloropleiding. Daarvoor moet je wachten tot september. 1 mei is ook een handige datum: dat is de uiterste inschrijfdatum voor de meeste nieuwe studies. Let op: voor studies met een numerus fixus - een beperkt aantal plaatsen - moet je je voor 15 januari al aanmelden.

7 februari: Dies natalis 2020
 De 445^e verjaardag van de Universiteit Leiden, die daarmee de oudste universiteit van Nederland is. Na het Leids Ontzet zou Willem van Oranje de Leidenaren volgens de overleveringen als dank de keuze hebben gegeven tussen tien jaar geen belasting hoeven betalen of een universiteit. Net als de Opening Academisch Jaar hoort bij de dies natalis een plechtigheid in de Pieterskerk, op vrijdag 7 februari. 's Middags vallen veel colleges daarom uit.

juni

ma
1
8
15
22
29

Foto Sofia de Graaf

18 t/m 31 augustus: KMT
 Als je tijdens de El Cid gekozen hebt voor een vereniging, volgt al snel de Kennismakingstijd, oftewel: de KMT. Veel verenigingen nemen hun nieuwe leden ergens tussen de El Cid-week en de start van de colleges mee op kamp. Verder organiseren onder andere SSR en Augustinus een werkweek, waarin de eerstejaars de handen uit de mouwen moeten steken. Met de opbrengst wordt het verenigingspand bijvoorbeeld onderhouden. Veel studieverenigingen hebben iets later, vanaf half september, nog een introductieweekend.

2 september: Opening Academisch Jaar
 Nadat je je tijdens de El Cid-week, eerstejaarskampen, werkweken en andere KMT-activiteiten volledig hebt ondergedompeld in het studentenleven, zou je haast vergeten dat het academisch jaar eigenlijk nog moet beginnen. Dat gebeurt officieel op maandag 2 september om 15.00 uur in de Pieterskerk. Er zijn dan tussen 14.00 en 17.00 uur geen colleges. De plechtigheid is ook te volgen op www.universiteitleiden.nl. De meeste opleidingen hebben in die week ook nog eigen introductieprogramma's.

5 september: eerste Mare van het collegejaar!
 Vanaf 5 september ligt er elke donderdag weer een verse stapel Mares in alle universiteitsgebouwen. Het nieuws uit de universiteitskerant vind je ook op www.mareonline.nl.

Eind januari, begin februari: Open weken verenigingen
 Voor wie teruggekomen is op z'n beslissing om nergens lid te worden: begin 2020 openen sommige verenigingen de deuren nog één keer. Catena organiseert bijvoorbeeld eind januari de Open Week en SSR heeft in de tweede week van februari de 1K-week. Ook leuk voor wie gewoon eens bij een ander wil kijken.

januari

ma	di	wo	do
		1	2
6	7	8	9

Foto Davy Rosbak

mei

4 mei Dodenherdenking en 5 mei Bevrijdingsdag
 Geen colleges. De Universiteitsbibliotheek en het Universitair Sportcentrum zijn geopend.

ma	di
4	5
11	12
18	19
25	26

21 mei: Hemelvaart
 Geen colleges en verschillende universiteitsvoorzieningen zijn niet of beperkt geopend, óók op vrijdag 22 mei. En op Hemelvaartsdag zelf: gratis met je weekend-OV; korting met je week-OV.

1 juni: Tweede Pinksterdag
 Geen colleges en verschillende universiteitsvoorzieningen zijn niet of beperkt geopend. Gratis met je weekend-OV; korting met je week-OV.

iteits-
port-
Den
an de
een

ge oor-
Hertog
tot het
n hielden
stadsges-
st. In de
an jaarden
euzen de
ze een pan-
ltijd de tra-
rij behoren
ptoe (een
voorzang,
ds en dj's
datum: de
iging starten
vier dus.

Eind oktober, begin november: tentamens
De tentamenperiodes, deadlines en andere toetsingsmomenten verschillen zo'n beetje per opleiding, maar veel studenten zullen rond deze tijd voor het eerst hun naam op een tentamenblaadje mogen krabbelen. Een prima moment om even te peilen hoe je ervoor staat. Niet al te best? Dan heb je gelukkig nog bijna een heel collegejaar om daar wat aan te doen.

november

ma	di	wo	do
			1
			2
			3
4	5	6	7
		8	9
			10
11	12	13	
18	19	20	
25	26	27	

26 november: Cleveringa-oratie
De Nazi's besloten in 1940 alle Joodse hoogleraren van de universiteit te verwijderen. Op 26 november hield Rudolph Cleveringa, decaan van de rechtenfaculteit, een moedige rede voor zijn ontslagen collega's. Hij werd opgepakt en na de studentenstaking een dag later, werd de universiteit tot 1945 gesloten. Sinds 1970 is er een Cleveringaleerstoel, waarvoor jaarlijks een andere geleerde wordt aangesteld. Die houdt traditioneel op 26 november een oratie. Tussen 15.00 uur en 18.00 uur zijn er dan geen colleges.

december

wo	do	vr	za	zo
				1
4	5	6	7	8
11	12	13	14	15
18	19	20	21	22
25	26			

25 december t/m 1 januari: collegenvrije dagen
Universiteitsvoorzieningen zijn op deze dagen niet geopend, of slechts beperkt, zoals de Universiteitsbibliotheek en het Universitair Sportcentrum.

maart

Foto Sebastiaan de Groot

10 en 13 april: Goede Vrijdag & Tweede Paasdag
Tweede Paasdag is een officiële feestdag, waardoor je die dag vrij mag reizen met je weekend-OV. Een week-OV geeft dan alleen korting. Goede Vrijdag is wat lastiger: de Universiteitsbibliotheek is die vrijdag bijvoorbeeld wel geopend. Maar om het gemakkelijk te maken, kun je vrij reizen met zowel een week- als een weekend-OV-kaart.

april

ma	di	wo	do	vr	za	zo
			1	2		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19

27 april: Koningsdag
Geen colleges en universiteitsvoorzieningen zijn niet geopend. Gratis met je weekend-OV; korting met je week-OV.

Foto Erwin Olaf

augustus

10-14 Augustus: El Cid 2020
Het moment om je eigen introductieweek nog eens dunnetjes over te doen als mentor of crewlid voor de nieuwe lichter eerstejaars. Deze week is bovendien voor alle studenten vrij van herkansingen.

Foto Michon Leenders

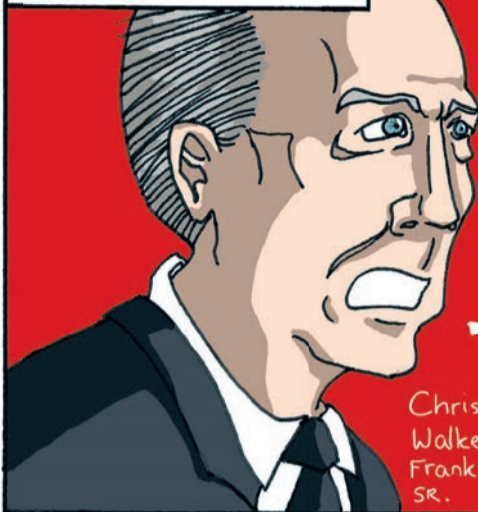
Foto Gracia Nolten

di	wo	do	vr	za	zo
	5	6	7	8	9
	12	13	14	15	16
	19	20	21	22	23
	26	27	28	29	30

DRIJVENDE MUIZEN

EEN BEROEMDE SPEECH UIT DE FILM "CATCH ME IF YOU CAN" (2002)

Christopher Walken als Frank Abagnale Sr.

"TWEDE KLEINE MUISJES VIELEN IN EEN EMMER MET ROOM..."

"MAAR HET TWEEDE MUISJE BLEEF ZWEMMEN..."

"HET TRAPPELDE ZO HARD, DAT DE ROOM IN BOTEN VERANDERDE..."

"...HET EERSTE MUISJE STOPT MET ZWEMMEN, EN VERDRONK."

"...EN HET ERUIT KON KLIMMEN."

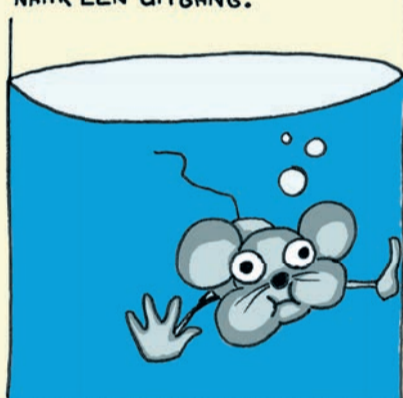
DE TOESpraak Krijgt een staande ovatie. Zoonlief Frank Abagnale Jr. (Leo DiCaprio) luistert met tranen in zijn ogen, diep onder de indruk.

LOGISCH: Wij, mensen, houden van doorzetters. Wie volhoudt, wordt succesvol, en wie opgeeft, verzuipt.

DIT IS WAT ER ECHT GEBEURT ALS JE MUIZEN LAAT ZWEMMEN

ZE zijn BANG VOOR WATER, dus eerst zoeken ze wanhopig naar een uitgang.

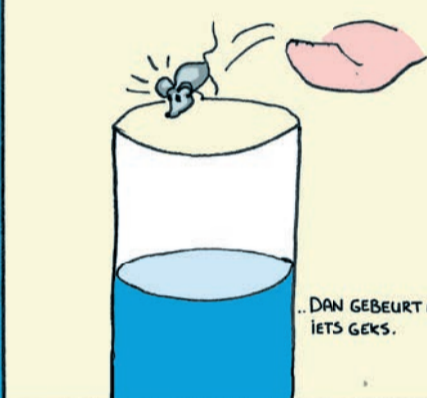

Als die er niet is, stopt het beestje met zwemmen en gaat drijven, met kopje boven water.

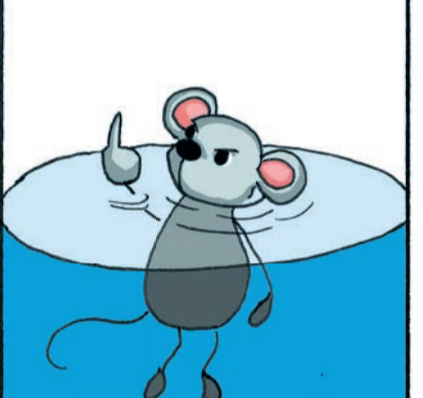
DAT DOEN ZE VOOR HET EERSTE KWARTIER VOORBIJ IS.

Gooit de wetenschapper dezelfde muis een dag later opnieuw in het water...

...DAN GEBEURT ER IETS GEKS.

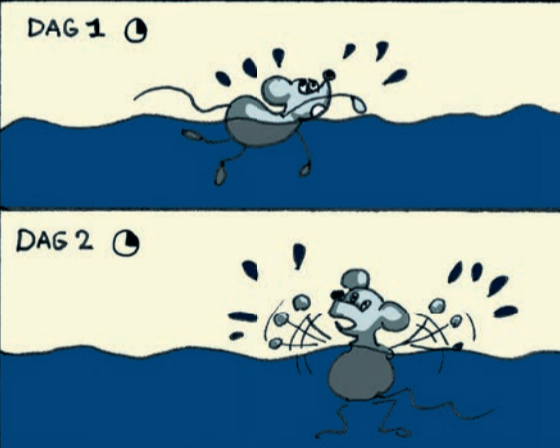
DAN GEEFT 'IE VOÓR DE EERSTE ZES MINUTEN AL "OP".

IN 1977 GAF EEN FRANSE WETENSCHAPPER ANTIDEPRESSIVA AAN TESTMUIZEN

EN ONTDEKTE DAT DE GEDROEGERDE MUIZEN DE TWEEDE DAG LANGER DOORTRAPPELEN

"HET MIDDEL WERKT!" CONCLUDEERDE HIJ.

DE MUIS HEEFT MEER WIL OM TE LEVEN, DACHT HIJ. EN MET HEM VEEL ANDEREN.

TEGENWOORDIG MOETEN ALLE NIEUWE ANTIDEPRESSIVA EERST DOOR DEZE "FORCED SWIM TEST"

MAAR DIE INTERPRETATIE KLOPT VAN GEEN KANT, PROTESTEREN TWEE LEIDSE ONDERZOEKERS

PROFESSOR RON DE KLOET

UNIVERSITAIR DOCENT MARC MOLENDIJK

HET IS NAMELIJK EEN ANTROPOMORFISME - HET TOEKENNEN VAN MENSELIJKE EIGENSCHAPPEN AAN DIEREN.

ZOALS HUISDIEREN

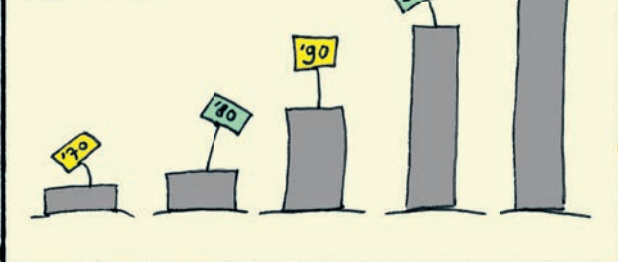
Dit is zijn levelingsoutfit - Hij wil nooit naar buiten zonder!

OF IN TEKENFILMS

DAT IS NIET ERG, MAAR BINNEN DE WETENSCHAP WIL JE WEL DAT IETS IS GEVALIDEERD.

EN VERSCHIJNEN DAGELIJKS TWEE ARTIKELN DIE DE TEST GEBRUIKEN OM DEPRESSIE TE TESTEN

ZIJN NIET DEPRI

DOOR ANOUSHKA KLOOSTERMAN

DE GEDACHTEGANG IS: ANTIDEPRESSIVA EN STRESS HEBBEN INVLOED OP DEPRESSIVITEIT BIJ MENSEN, ÉN OP HET DRIJFGEDRAG VAN MUIZEN. DE CONCLUSIE IS DAN DAT DRIJVEN DEPRESSIEF GEDRAG IS..

MAAR DAT KAN JENIET ÉÉN OP ÉÉN VERTALEN

DEPRESSIEVE MENSEN DRIJVEN OOK NIET MEER

STERKER NOG: DRIJVEN IS JUIST SLIM

EEN MENS DIE TE WATER RAAKT OP OPEN ZEE, MOET OOK ZOVEEL MOGELIJK DRIJVEN

WIE OVERLEEFT?

A DE MUIS DIE DOORSPARTELT ALS ER GEEN UITWEG IS?

B OF DE MUIS DIE STOPT, EN ZO ENERGIE BESPAART?

Juist.

DAN IS ER MEER TIJD OM GERED TE WORDEN

BONUS VOOR KNAAGDIEREN: MINDER SNEL OPGEGETEN WORDEN DOOR ROOFVOGELS

WAT WORDT GEZIEN ALS EEN STOORNIS, IS DUS EIGENLIJK EEN NUTTIGE AANPASSING

DIE VERSTOORD WORDT DOOR DE ANTIDEPRESSIVA

STRESS EN GEHEUGEN HEBBEN MET ELKAAR TE MAKEN

DAAROM ONTHOUD JE STRESSVOLLE GEBEURTENISSEN BETER

VEEL ANTIDEPRESSIVA VERSTOREN HET GEHEUGEN

DE MUIS VERGEET SIMPELWEG DAT HET GERED ZAL WORDEN ALS HET GAAT DRIJVEN

DE ZWEMTEST IS EEN GOEDE STRESS-TEST

EN EEN UITSTEKENDE GEHEUGEN-TEST

MAAR **NIET** GESCHIKT ALS DEPRESSIETEST

OMDAT DE ZWEMTEST NU ZO BELANGRIJK IS, KOMEN POTENTIËLE ANTIDEPRESSIVA ER MISSCHIEF NIET DOOR HEEN. ZO LOPEN WE NIEUWE GENEESMIDDELEN MIJS.

MENSEN DENKEN VAAK DAT ACTIEVE "COPING", MOEILIJKE SITUATIES DOORSTAAN, BETER IS.

MAAR PASSIEF GEDRAG KAN JUIST HEEL NUTTIG ZIJN, AFHANKELIJK VAN DE SITUATIE.

Survival

Zo overleef je het eerste jaar

Daar sta je dan. Nu gaat het echt beginnen. Geen excuses meer. Je bent student. Wat moet je nu echt weten?

DOOR VINCENT BONGERS

Waar klop ik aan?

Op de universiteit gaat er net als bij elke grote organisatie regelmatig wat fout. Er is dan ook een aantal instanties waar je terecht kunt met klachten, vragen en suggesties.

De **examencommissie** van de studie is een machtig orgaan. Als er een probleem is met bijvoorbeeld een cijfer of de kwaliteit van een tentamen, stap dan naar deze commissie. Verder besluit de commissie over eventuele vrijstellingen, het toekennen van herkansingen en het negatief bindend studieadvies (bsa). Bij het vermoeden van fraude wordt de commissie ook ingeschakeld.

De universiteit heeft ook een **ombudsfunctionaris**: Eugène van der Heijden. Hij behandelt klachten van studenten die menen onbehoorlijk te zijn behandeld door een medewerker of een bestuursorgaan van de universiteit.

Als er sprake is van ongewenst gedrag, zoals seksuele intimidatie, agressie, pesten, geweld of discriminatie, neem dan contact op met de **vertrouwenspersoon**: Piet de Boer (pdeboer@winstonpartners.nl) of Marieke Brunings (m.brunings@winstonpartners.nl).

Studenten kunnen invloed uitoefenen op hoe de opleiding is ingericht. Elke studie heeft een **opleidingscommissie** die voor de helft uit studenten en voor de helft uit medewerkers bestaat. Deze commissie adviseert het faculteitsbestuur over de kwaliteit van vakken, tentamens en onderwijs. In het bestuur van de faculteit zit ook altijd een student: de **assessor**.

Ook op andere niveaus binnen de faculteit en universiteit beslissen studenten (een beetje) mee. Het college van bestuur, met als voorzitter rector magnificus Carel Stolker, is de baas van de universiteit. De **universiteitsraad** adviseert het college en heeft op bepaalde punten instemmingsrecht. De helft van de raad bestaat uit studenten. Elk jaar zijn er universitaire verkiezingen waar studentleden voor de raad worden gekozen. Het faculteitsbestuur wordt in de gaten gehouden door een waakhond: de **faculteitsraad**. Ook deze raad bestaat voor de helft uit gekozen studenten.

Waar haal ik een fiets?

In Leiden is de fietser koning. Het ov is redelijk kansloos dus koop zo snel mogelijk een barrel. Dat kan *on the cheap*. Wie last heeft van zijn geweten en niet voor vijf euro bij een fietsenjunk wil scoren, kan terecht bij een flink aantal fietswinkels* die **tweedehandsjes** verkopen. Het loont ook de moeite om op Marktplaats te kijken of een oproep op Facebook te plaatsen. Vanaf 13,50 euro per maand kun je bij Swapfiets op de 2e Binnenvestgracht een fiets 'leasen'. Bij een defect komt de Swapauto langs om het probleem op te lossen.

Investeer in een **goed slot**. Want een fiets die niet met dik kettingslot aan een lantaarnpaal vast is gemaakt, wordt vrijwel zeker gejat.

Pas op! De gemeente is de grootste fietsendief in de stad. Rond het Centraal Station geldt het **Fiets Fout=Fiets Weg-beleid**. Als je je fiets buiten de stalling parkeert of langer dan twee weken in het rek laat staan, dan pikt de gemeente hem in. Die fiets wordt dan gedumpt in een opslag aan de Willem Barentszstraat, en dat is mijlener uit het centrum. Je krijgt het ding pas weer mee als je 26 euro betaalt, alleen pinnen is mogelijk. Op de site www.fffw-leiden.nl staan foto's van de fietsen die in beslag zijn genomen. Een deel van de fietsen die na 42 dagen nog niet zijn opgehaald wordt verkocht in de kringloopwinkel naast de opslag. Dus ook daar kun je terecht voor tweedehands fietsen.

*Adressen fietswinkels

Budget Bike (Hogewoerd 71 en Haven 14), Kaasmarkt Rijwielen (Kaasmarkt 5), J. Habraken (3e Binnenvestgracht 3), Profile Van Polanen (Morsweg 174), Profile De Klokpoot (Klokpoot 3), Dullaart Fietshandel (Morsstraat 46), W&P Tweedehands Rijwielen (Alexandrine Tinneplein 300), Helfenstein & Bonnet Tweewielers (Herenstraat 86), Euro Tweewielers (Breestraat 143), Huisman Tweewielers-Centrum (Levendaal 76 en Willem de Zwijgerlaan 417).

Waar kan ik shoppen?

De Leidse binnenstad is misschien niet zo groot, toch vind je er zowel grotere merkwinkels als kleine boetiekjes. Als je in Leiden komt wonen, kan het handig zijn om de LeidsePas aan te schaffen. De pas kost 24,95 euro, maar geeft je korting bij veel Leidse winkels. Als je bij een vereniging gaat, zijn nette pakken, rokkostuums en galajurken onmisbaar. De meeste gezelligheidsverenigingen organiseren hiervoor speciale avonden, maar je kunt ook zelf op pad. Herenkleding wordt verkocht bij Suitable op de Nieuwe Rijn en bij Suitsupply aan de Aalmarkt. Jurken vind je bij Honneloeloe op de Haarlemmerstraat. Ook voor foute themafeestjes kun je in Leiden terecht. De Hoppezak op de Pieterskerkgracht verhuurt alles: van verpleegsterpakjes tot berenkostuums. Tweedehands kleding vind je bij Olive Oyl's Rusty Zipper, Hartendief en Second Trend. De ultieme *cheapo's* kunnen altijd een kijkje nemen bij de Weggeefwinkel aan de Middelstegracht.

Waar kan ik uitgaan?

Leiden heeft ontzettend veel leuke kroegjes. Odessa, Roebels, de Bonte Koe, Annie's, De Twee Spiegheles, Einstein, de MaPo (In de Oude Marenpoort), Barrera, l'Esperance, en het Keyzertje (café de Keyzer) vormen slechts een greep uit het enorme aanbod. En willen je vrienden afspreken in De Kroeg? Dan hoef je niet te vragen welke kroeg ze bedoelen, want ze hebben het waarschijnlijk over het gelijknamige danscafé op het Kort Rapenburg. Sinds een aantal jaar is deze uitgaansgelegenheid niet alleen een kroeg, maar ook een dansplek waar op donderdag-, vrijdag- en zaterdagavond de voetjes van de vloer kunnen. Een andere optie is poppodium Gebr. de Nobel, dat gitaarbandjes, gevoelige artiesten met akoestische gitaren, metal, rap en ouwelullenrock programmeert. Maar er zijn ook vrijwel elke week dansavonden waar de nadruk ligt op house en underground techno.

Onder studenten is de Next erg populair. Van donderdag tot en met zaterdag kan je er vanaf 23.00 uur terecht voor een drankje, en vanaf 24.00 uur beginnen de djs met draaien. Toegang is vanaf 18 jaar, dus neem je legitimatie en collegekaart mee. Sportschoenen kun je beter thuislaten, want daarmee kom je er niet in.

Op dinsdag en donderdag kun je terecht bij Club Hifi, de discotheek in het pand van Minerva die gerund wordt door studenten. De Hifi claimt het goedkoopste biertje in Leiden te serveren. Wees wel op tijd, om 01.00 uur sluiten de deuren. Ook hier geldt: vergeet niet je collegekaart en legitimatie mee te nemen. Zweeten op de dansvloer kan tot vijf uur 's ochtends. Zijn de Leidse uitgaansgelegenheden je te burgerlijk? Paard in Den Haag is een goed alternatief en met je ov-jaarkaart ben je zo in Amsterdam. Liever ergens goedkoop een hapje eten? Gezelligheidsverenigingen Augustinus en Quintus hebben een open restaurant met genoeg keuze. Ook bij La Bota, Holle Bolle Gijs, Karalis en Donatello's kun je voor een habbekrats uit eten.

Een tijdbom van bedrog

Hoe spookstudenten verstrikt raken in hun eigen leugens

Jarenlang liegen tegen vrienden, familie en huisgenoten om maar niet te hoeven vertellen dat je gestopt bent met colleges volgen en tentamens maken. Voormalig spookstudenten vertellen hoe het zo ver kon komen. 'Ik zat helemaal klem in mijn gedachten.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK In zijn eerste studiejaar aan de faculteit Geesteswetenschappen verliep alles volgens plan. Hij haalde bijna al zijn vakken en stroomde met gemak door naar het tweede jaar. Maar toen kreeg Rob (29) het moeilijker. 'Er kwam veel meer zelfstandigheid bij kijken. Het lukte me niet, ik wist niet waar ik moest beginnen. Dat jaar haalde ik maar tien punten.'

Het derde jaar begon hij met frisse moed, en dat leek goed te gaan. 'Maar na een aantal tentamens en papers kwam de klad erin. De studie was leuk en interessant, maar ik had de discipline niet. Toen ben ik mensen gaan vertellen dat ik mijn vakken haalde en naar college ging.'

In plaats daarvan keek Rob in het Lipsius urenlang YouTube-filmpjes, of pakte hij de trein om in een andere stad de tijd te doden. 'Ik zocht continu afleiding om maar niet te hoeven studeren.'

Als zijn ouders naar zijn studievoortgang vroegen, zei hij dat het goed ging. 'Het begon met één leugentje over een niet gehaald vak. De angst voor teleurstelling bij anderen was zo groot, dat het me beter leek de leugens vol te houden.'

Maar die angst zat vooral in zijn eigen hoofd. 'Als mensen iets van me verwachten, geeft me dat druk. Maar die legde ik mezelf op. Ik ben als kind nooit gepusht dingen te doen die te hoog gegrepen voor me waren.'

Het verhaal van Rob staat voor een groter fenomeen, weet filmregisseur Vincent Tilanus. Zijn film *Bladgoud* (terug te kijken via NPO gemist) gaat over spookstudent Owen, die door zijn leugens steeds meer met zichzelf in de knoop komt te zitten. 'Het zit in hun hoofd dat stoppen wordt gezien als een zwakte', zegt Tilanus, die gesprekken voerde met tientallen studenten, voornamelijk mannen die een universitaire opleiding volgden. 'Ik stuitte op heel veel schaamte, onmacht en verdriet. Niemand zit te wachten op publieke afgang. Ze dragen een leugen bij zich dat werkt als een tijdbom: ooit komt het een keer uit.'

Hoeveel spookstudenten er op de Universiteit Leiden rondlopen, is moeilijk te zeggen. Maar, zegt universiteitswoordvoerder Caroline van Overbeeke, opleidingen houden in een studentenvolgsysteem wel per cohort de studentresultaten bij. 'Bij een grote opleiding als rechten, worden studenten opgeroepen voor een gesprek met de studieadviseur als ze lang staan ingeschreven zonder tentamens te doen, een duidelijke terugval hebben, of niet afstuderen binnen de termijn. Soms speelt er psychische of financiële problematiek, heeft iemand een fulltime baan of stagneert de student bij het schrijven van de scriptie.'

Rob vertelde aan niemand dat hij geen punten meer haalde. Studiegenoten vroegen niet waar hij was, ook zijn acht huisgenoten hadden niets door. 'Als ze vroegen hoe het met studie ging, zei ik dat ik een vak of

tentamen had gehaald. Ik verzon op een gegeven moment ook een scriptieonderwerp. Daarvoor putte ik uit een opdracht uit het eerste jaar, want ik moest wel een goed verhaal hebben.' Bij zijn eerste leugens voelde hij zich in 'overlevingsmodus' staan. 'Maar later werd het steeds normaler om ze op te dissen.'

Hij zette geen wekker meer. 's Avonds, als hij thuiskwam na 'een dagje hangen', voelde hij zich het elendigst. 'Ik dacht: hoe moet ik nu verder? Dat voelde verschrikkelijk. Maar na een half jaar voelde het als een gepasseerd station om uit mijn schijnwereld te komen. Ik durfde niet meer bij mijn opleiding aan te kloppen en stopte met het lezen van universitaire mail.'

Inmiddels was Rob drieënhalft jaar ingeschreven als student, terwijl hij praktisch alleen zijn propedeuse binnen had. 'Ik kon zo niet doorgaan, maar wist ook niet hoe het

verder moest. Ik zat helemaal klem in mijn gedachten. Toen kwam het in me op dat ik er het best een eind aan kon maken. Het leek de makkelijkste uitweg, de ultieme vermijding van de confrontatie met mijn omgeving.'

Voordat Rob zijn wanhoopsdaad zou ondernemen, nodigde hij zijn ouders uit voor de bacheloruitreiking. 'Ik verzon een datum, 30 september. Voor die tijd moest het dus gebeuren.' Toen zijn ouders hem mailden hoe laat en waar ze precies moesten zijn, was de maat vol. 'Een mail terugsturen met een locatie en tijd leek me niets. Dan zouden ze voor een gesloten deur staan. Die avond heb ik een zelfmoordpoging gedaan. Ik voelde geen angst, maar juist berusting. Hierna is het allemaal klaar, dacht ik. Ik zat op mijn kamer, deed de deur op slot, en probeerde mijn polsen door te snijden.'

'Ik ben heel blij dat het niet gelukt

is', zegt hij, terwijl hij het litteken laat zien.

Bij zijn ouders biechtte Rob alles op. 'Ze voelden zich bedrogen. Het heeft een tijdje geduurd voor het tussen ons weer goed was.' En hij zocht hulp bij een ggz-psycholoog, 'een moeilijk en spannend traject van een jaar'. Ook iedereen van zijn studentenvereniging kreeg het te weten. 'Ik kreeg bijna geen reacties, maar vond het vervelender dat ik hen had voorgelogen dan dat ze mij niet steunden. Een vriend verweet zichzelf dat hij het al die tijd niet doorhad.'

Bij een tweede psycholoog kwam naar voren dat Rob lijdt aan ADD, waardoor hij zich moeilijk kan concentreren. 'Dat is de onderliggende reden geweest dat studeren niet lukte.' Inmiddels heeft hij een andere bachelor aan de faculteit Geesteswetenschappen afgerond en krijgt hij volgende maand zijn masterbul.

Ook Jelle (33) leefde jarenlang in een schijnwereld. Hij studeerde geschiedenis, maar verloor al snel zijn interesse. 'Het begon ermee dat ik papers niet afmaakte, terwijl ik de schijn ophield dat het lekker liep.' Hij loog dat hij naar college ging en zat dagenlang doelloos internetten in de UB, zogenaamd aan zijn scriptie werkend. 'Het voelde als een verspilling van tijd, maar mijn studie voelde ook zinloos.'

Op school was het altijd goed gegaan. 'Het werd in mijn hoofd steeds belangrijker om te voldoen aan andermans verwachtingen.' Daardoor wist Jelle zijn leugen ruim zes jaar lang vol te houden bij zijn vrienden, ouders en toenmalige vriendin. 'Toen ze me vroegen of ik bijna klaar was, en of ik wat van mijn scriptie kon laten lezen, wist dat ik het moest gaan vertellen. Dat was het dieptepunt waarin ik begon te twijfelen of het leven nog wel zin had.'

Nadat hij alles had opgebiecht, zocht Jelle hulp bij een psycholoog en zat hij weken bij zijn ouders. Ook voor zijn omgeving kwam het bedrog totaal onverwacht. 'Het heeft me gelukkig geen vrienden gekost en zelfs mijn ouders zijn niet heel boos geweest. Alleen mijn ex heeft het nooit helemaal los kunnen laten.'

Het jaar na zijn bekentenis, volgde Jelle een opleiding tot boekhouder. Inmiddels heeft hij zijn leven weer op de rit. Hij woont samen, is verloofd en werkt in de financiële sector. 'Daar kan ik m'n ei kwijt.'

Mare heeft meerdere studenten benaderd om over hun periode als spookstudent te vertellen, maar de meesten reageerden afhoudend. Volgens regisseur Tilanus rust er een enorm taboe op het onderwerp. 'Ik zou spookstudenten adviseren zo snel mogelijk contact op te nemen met een vertrouwenspersoon. Je moet het gaan toegeven. Eerst aan jezelf, anders blijf je ervoor wegrennen.'

De naam Rob is gefingeerd

Wat zegt de psycholoog?

'Als de studie het enige is waar je over liegt, ben je geen pathologisch leugenaar', zegt onderzoeker en universitair docent klinische psychologie Niki Antypa.

'Pathologisch leugenaars liegen over alles; zij hebben een persoonlijkheidsstoornis.' Volgens haar zijn er verschillende verklaringen voor het gedrag van spookstudenten: zij voelen druk vanuit hun omgeving, druk vanuit de maatschappij of van beide. 'Zij hebben het gevoel van druk aangeleerd gekregen door hun omgeving; je wordt er immers niet mee geboren.'

Volgens Antypa denken deze studenten dat ze alleen iets waard zijn als ze succes hebben, of alleen succes hebben als ze beschikken over een diploma zonder een gat op het cv. Dat maakt de opleiding stoppen zo moeilijk.

'Al dat liegen is vermijdingsdrang, ze gaan de confrontatie met hun ouders of de maatschappij niet aan.' Toch zou dit niet snel gebeuren in een omgeving waarin alle problemen bespreekbaar zijn, stelt Antypa. 'Maar het kan ook zijn dat hun omgeving wel degelijk een safe place is, maar dat ze het niet zo voelen.'

Illustratie Joonas Ennala

Natte tosti zoekt kwarrel

Wie wil integreren in het studentenleven moet de taal kennen. Mare helpt je wegwijs te worden in de wonderse wereld van de BSA, AVG en (BVO. Altijd handig voor... dingen.

TEKST SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK EN SUSAN WICHERS

A **Aandunen:** zie regelen.
Ab actis: secretaris.
Adten: het zo snel mogelijk achterover slaan van een biertje. Afkomstig van het Latijnse *ad funtium*, tot op de bodem.
Afpilsen: ergens nog een laatste biertje gaan drinken. Lijkt op dat moment een goed idee, in de praktijk de laatste stap naar complete dronkenschap.
Ancënniteit: ouwe lullen gaan altijd voor.
Ar: van arbeider, al het Leidse plebs dat niet studeert (ook: prolet, burger).
Aug: kort voor Augustinus.
AVG: aardappelen, vlees, groente. 'Een AVGtje doen.'

B **Bafbrug:** de Kippenbrug die beide delen van de Vrouwensteeg met elkaar verbindt. Baffen is anaal beffen en het verhaal gaat dat twee scholieren elkaar op deze brug hebben staan baffen nadat ze studentenroeg Hifi waren uitgezet.
Barfen: kotsen. Ook: nekken.
Barry Badpak: de held van 3 October, dankzij hits als *Leiduh!*. De rest van het jaar gewoon een ar in een bar.
Blik trekken: een medaille winnen (roeterm).
BSA: komt in twee varianten. Het positief Bindend Studie Advies is geen reden tot zorgen. De negatieve variant vraagt om meer studie en minder bier.
BVO'tje: biertje voor onderweg.

C **CoBo:** constitutieborrel. Besturen feliciteren een bestuur met het bestuur-zijn.
Corps: Minerva, spreek uit: koor. Een corpsbal is een mannelijk lid.
CV-rukker: kiest voor een bestuursfunctie om het cv mee op te pimpen.

D **Dies:** spreek uit *die-jés*. De universiteit is jarig (zie ook pagina 8).
Dichtgetikt: alleen nog maar over je vereniging kunnen praten.
Drie Oktober: spreek uit 'drie oktober'. Het carnaval van de Leidse ar. Iets met hutsplot, haring en Spanjolen.
Drie-seconden-regel: geoorloofd van de vloer eten. De tien-seconden-regel volstaat meestal ook.
Dubbel gemengd: een huis waarin mannen en vrouwen van verschillende verenigingen al dan niet vreedzaam samenwonen.
Dufften: zie fietsenmakers.

E **Eindbaas:** mooie lul (zie: aldaar).
Episch: geweldig, fantastisch. 'Het feest was echt episch.'

F **Faalsjaars:** eerstejaars die iets verkeerd doet.
Fietsemakers: de grotendeels mannelijke studentenpopulatie uit Delft. Bezit doorgaans meer technische dan sociale kwaliteiten. Reist eens in de zoveel tijd af naar Leiden om hertjes te regelen, bij gebrek aan provianderen in het eigen reservaat.
Fiets fout = fiets weg: gelegaliseerde diefstal door de gemeente Leiden.
Fixen: iemand regelen. Dubieus is of het dan alleen om zoenen of ook om neuken gaat.
Fusie: lijdend voorwerp in discussies over schoonmaak, ook wel: de gemeenschappelijke ruimte in een studentenhuus.

G **Gast:** pik, lul, dude, gozer.
Grafbek: iemands hoofd na te veel bier.
H **Haker:** de laffe twat die vroeg naar huis is gegaan en bij wie je bij thuiskomst ongestraft flauwe grappen mag uithalen. Zie: kerem.
Hoog, de: supermarkt de Hoogvliet, ook wel: The High Fly.
Hospiteren: grootschalige vleeskeuring waarbij je je met tientallen andere studenten moet profileren om aan een kamer te komen.

I **Inauguratie:** geheimzinnige ceremonie rond de toelating van nieuwe leden.
Indikkken: dicht op elkaar zitten. Bij ontgroeningen gebruikte techniek waarbij eerstejaars urenlang indikken terwijl ze bijvoorbeeld hiederen leren.
Io Vivat: van oorsprong Leids studentenlied gezongen bij opening academisch jaar.

J **Jachtseizoen:** KMT.
Jetsers: grote memmen. Ook: meloenen, kwarktassen.

K **Keren:** het matras met je slapende huisgenoot en al omdraaien.
Kippetje: niet al te slim maar wel begerlijk vrouwspersoon.
Klokje: biertje van het merk Klok.
Knor: iemand die lid is van gezelligheidsvereniging, maar niet van Minerva. (Wordt ook inmiddels ook gebruikt voor mensen die überhaupt nergens lid zijn.)
Kwarrel: kwaliteitsscharrel.

L **Leidse zeeester:** chick die tijdens het wippen alleen maar stil op haar rug ligt.

Leids kwartiertje: bij colleges mag je een kwartier te laat komen, docenten geen uitzondering. Kom je nog later, dan is daar minder begrip voor.

Les: heb je op school. Op de universiteit ga je naar college. Je leert er niet, maar studeert. Je maakt er geen huiswerk, maar bereidt je college voor.

Louter: alleen maar. 'Louter mooi weer', 'louter mooie lullen', of 'Louter hulde!' (= lekker gewerkt pik!).

LUL: Leiden University Library, jip... echt waar. Zie UB.
Lullepot: een random lulverhaal houden ter vermaak van de groep en waar de spreker zijn of haar verbaliteit mee op de proef kan stellen.

M **Meuk:** grote hoeveelheid rotzooi, viezigheid of etensresten. Vaak te vinden in de keuken of het doucheputje.

Mexxen: drankspelletje binnen een mannegezelschap. 'Hey, mooie lul, geef mij eens een biertje.'

Mos: de ongeschreven regels over hoe je je binnen de studentenwereld dient te gedragen. Meervoud: mores.

N **Nassen:** eten. 'Mijn god, dit is echt niet te nassen.'

Natte tosti: een jongen met een lange mat die zichzelf heel wat vindt. Voornamelijk te vinden bij het corps.

Neus, de: per persoon, als in: 'zo euro de neus.'

O **Odessa:** studentenroeg waar de Dinsdag Avond Club in huist.

P **Paardenkut:** Apfelkorn met sparood.
Pandapunten: graadmeter voor je saai seksleven, een week zonder seks levert een pandapunt op.

P: je propedeuse, uitspraak: *pee*.
Plex, de: Plexus, studentencentrum op de Kaiserstraat.

Politesse: *shut the fuck up*.
Prela: het voorstadium van een relatie.
Preses: voorzitter, ook vaak geschreven als praeses.

Prominent: vooraanstaand.
Q: kort voor Quintus. 'Ik ben op Q.'

R **Regelen:** een kippetje of gast scoren. Onduidelijk of alleen tongen ook al regelen is, of dat je daarvoor ook echt gebatst moet hebben.
Rela: relatie.

Restaurant De Gouden Bogen: McDonald's.
Rondje Singels: Rondje hardlopen om de singels tegen de groeiende bierbuik.

S **Scharrel:** aanduiding voor wazige relaties. Wel de lusten, niet de lasten. Zie ook: kwarrel.

Schulfje: een blijkje Schultenbräu.
Skeer: armlastig.
SOGgen: studieontwikkend gedrag vertonen.

Straaljager: bitterlemon met jenever.
Strepen: met bier gooien als iemand de mores overtreedt.

Stuko: studentikoos. 'Wat een stuko-baas', 'een stukomaaltijd' (pasta met alleen courgette).

T **Tent, de:** de sociëteit van Minerva. 'Ben je vanavond nog op de tent?'
Tering: spreek uit: 'teewring'. Stopwoord van de Leidenaar.

Tjak: zie meuk. Na een borrel zitten je schoenen onder de tjak.
Thuis: waar je woont. Niet waar je ouders wonen.

U **UB:** universiteitsbibliotheek aan de Witte Singel. Onder het mom van 'studeren' kun je hier bijpraten met je clubgenoten.
Uitbrakken: net zo lang niets doen, tot je weer aanspreekbaar bent.

Unit: ding. Kan verwijzen naar zowel eten als gebruiksvoorwerpen. 'Pass me even die unit, zeg je bijvoorbeeld tegen je huisgenoot doelend op een keukenmes om een ui mee te snijden.'

V **Vestjes likken:** iemand met een vestje (zoals een bestuurslid) regelen.
Vo: kort voor bvo, wat weer een afkorting is voor bravo, wat weer kort is voor 'ik onderschrijf je standpunt volledig, medestudent.'

VVV'tje: vriend(innet)je van vroeger (van voor je studentenleven).

W **Walk of shame:** onder ogen komen van je huisgenoten na een wilde nacht bij iemand anders, in nog naar bier stinkende kleding en/of uitgelopen make-up.
Wipsteiger: hoogslaper.

Z **Zoaien:** Uitsloofritueel waarbij de alfamannetjes aan elkaars jasje trekken.

71

dingen die je in je Leidse tijd gedaan moet hebben

Uit

- 1. In de gracht belanden
- 2. Een feestje bij alle vijf de grote studentenverenigingen bijwonen
- 3. Dinsdagnacht stappen in de HiFi
- 4. Uitgaan in Den Haag
- 5. Een ontwikkelingsland bezoeken
- 6. Wakker worden en niet weten waar je bent
- 7. Arren ontmoeten bij de Pomerans, de Rembrandt of iets aanverwant
- 8. Ga bij een club of sub die een buitenactiviteit doet - kanoën, jagen, klimmen, fossielen verzamelen, wat dan ook - en ga een weekendje met ze mee
- 9. Kleren weggooien omdat ze nooit meer gaan herstellen van die nacht
- 10. Nachtnetten
- 11. De laatste trein missen
- 12. Zooïen

Thuis

- 13. Op kamers gaan! Misschien wel belangrijker dan de studie zelf
- 14. Inbreken in je eigen huis omdat je jezelf hebt buitengesloten
- 15. Iemand uit een andere stad dan Leiden regelen
- 16. Bij de eerste zonnestraal met je huisgenoten alle banken naar buiten dragen en bier drinken op straat
- 17. Drugs. Desnoods iets van de smartshop
- 18. Een lekkage opdweilen
- 19. Een plant in leven houden
- 20. Een pan of barbecue weggooien omdat je te lui bent om hem schoon te maken
- 21. Een nieuwe schimmelsoort ontdekken op de vergeten afwas. Bonuspunten als de gewone schimmel die er al stond, ten prooi valt aan een andere schimmel
- 22. Je bezittingen onder aluminiumfolie of gele post-its vandaan toveren. Leuke huisgenoten, origineel ook

Eten en drinken

- 23. Zwevertjes drinken in Roebels
- 24. Hutspot eten op 2 oktober
- 25. Eten bij het restaurant van Augustinus of Quintus
- 26. Een bedenkelijke shoarma na twee uur 's nachts
- 27. Een paardenkut drinken
- 28. Ontbijten bij de Hema
- 29. Een date bij La Bota, het meest Leidse restaurant
- 30. De Friese pof van bakkerij Us Bertus
- 31. Na een feest een uienkruier halen op de markt, als die net opgebouwd is
- 32. Als je geld op is wanhopig alle restjes voedsel bij elkaar gooien en hopen dat het eetbaar is
- 33. Een afhaalmaaltijd nuttigen in het Van der Werfpark
- 34. Naar een exotische eetwinkel gaan, dingen kopen die je niet kent, en er dan met behulp van internet wat van proberen te maken
- 35. Op de fiets naar het strand, en daar barbecueën

Cultuur

- 36. Alle Leidse musea bezoeken (tip: met de Museumnacht gaat het snel)
- 37. Een jazzoptreden in De Twee Spiegels bijwonen
- 38. Het Leiden International Film Festival
- 39. Een bandje kijken in Gebr. De Nobel
- 40. Een studententoneelvoorstelling bezoeken
- 41. Naar Werfpop
- 42. Een boek lezen voor je plezier - na de middelbare school zijn veel mensen vergeten dat dat ook kan
- 43. Leids cabaret festival
- 44. Meehossen/drinken met Barry Badpak

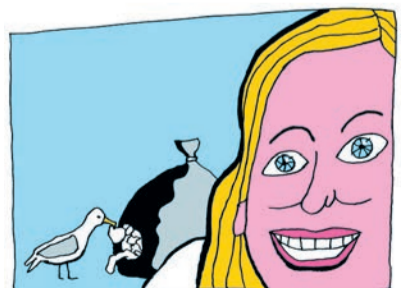

Universiteit

- 45. Tenminste één vak buiten je eigen opleiding volgen (Studium Generale telt ook)
- 46. Een promotie of oratie bijwonen
- 47. Commissiewerk doen voor je studie- of studentenvereniging
- 48. Niet vergeten: met je commissie of bestuur zo'n poepsaai groepsfoto op het Rapenburg laten maken
- 49. Een LAK-cursus volgen
- 50. Picknicken in de Hortus (gratis toegang voor studenten)
- 51. Studeren in de bieb van een andere faculteit, zodat je geen afleidende bekenden tegenkomt
- 52. In Mare staan
- 53. Nachtje doorhalen om een paper af te krijgen
- 54. Met een kater naar college
- 55. Onterecht een tentamen halen
- 56. Een tentamen halen waar je keihard voor hebt moeten knokken

Leiden

- 57. Vloekend bij de stalling op Centraal staan omdat je fiets is gejat door de gemeente of een andere fietsendief
- 58. Langzaam onverstaanbaar worden door de vele stiko-afko's: 'We gingen naar een Cobo in de Boko, en toen met het efee naar de MaPo, wel met een bro'tje, natuurlijk.'
- 59. Jezelf 's avonds laten opsluiten in de Burcht/een universiteitsgebouw/... en er de nacht doorbrengen
- 60. Tenminste tien hofjes opsporen. Mag tijdens de hofjesconcerten, maar ze zelf zonder plattegrond ontdekken is ook leuk
- 61. 3 oktober met pisregen
- 62. Op versieringssafari door de Kooi met Kerstmis of tijdens het EK/WK voetbal
- 63. Meedoen aan de El Cid
- 64. Met een bootje door de grachten varen
- 65. De Meelfabriek bezoeken, nu het nog een bouwval is
- 66. Oer-Leidenaar Peter Labruyère spotten in het wild
- 67. Een selfie maken met een meeuw
- 68. Klagen over toeristen die selfies maken met meeuwen
- 69. Buitenlandse gasten een rondleiding door de stad geven
- 70. De Pieterskerk van binnen zien

En als laatste:

- 71. Je naam schrijven op de muur van het Zweetkamertje. Wordt nog een uitdaging als je niet daadwerkelijk afstudeert

Het Clubje

Foto Zaida Amorij

Column

Kinderdisco

Na zes jaar studeren, drie studies verder en de eerste terugtrekkende bewegingen van mijn haargrens, vond ik het wel eens tijd worden om een studentenvereniging van binnen te bekijken. In al die jaren aan de universiteit heb ik altijd met twee benen in de grottemensenwereld gestaan, buiten de sociëteiten. Voor het uitgaan was er Amsterdam, voor discussies over letterkunde, politiek en liefde waren er de kamers van mijn vrienden.

De verenigingen had ik altijd gemeden als de pest. Verenigingen ondermijnen elke individualiteit, was mijn stellige overtuiging, dus lid worden een daad van masochisme. De afgelopen tijd ontmoette ik echter mensen die bij een vereniging zitten en toch niet saai zijn, zelfs leuk genoemd kunnen worden. Er ontstond een verlangen in mij om die verborgen wereld te betreden, om het studentenleven te leven zoals het eigenlijk hoort.

Met de El Cid voor de deur rook ik mijn kans en kocht een passe-partout die vrije toegang verschaft tot alle verenigingen gedurende die week. Ik deed het voor de antropologie, voor de ervaring en omdat ik Donnie een keer in het echt wilde zien, omdat ik benieuwd was of hij echt bestaat.

Het was mijn voornemen om participeren te observeren dus toen er een eerstejaars student, een jongetje nog, in mijn kamer verscheen met een fles Apfelkorn voor het indrinken, weigerde ik niet. Deze ondraaglijk zoete appellikeur kon de stemming niet bederven. Ik voelde mij opgenomen in een groter verbond en vol goede zin gingen wij de stad in.

Maar langzamerhand werd ik een afstand gewaar tussen mij en mijn omgeving. Waar iedereen om mij heen elkaar wijs probeerde te maken dat zij de tijd van hun leven hadden, werd ik bevangen door een besef van de absurditeit van dit schijnspektakel. Wie hield wie hier voor de gek?

Het verenigingsleven kan de buitenstaander om verschillende redenen als aantrekkelijk toeschijnen. Wie er de laatste plek hoopt te vinden waar de negentiende eeuw in het geheim voortleeft, in rookkamers en balzalen, komt bedrogen uit. Zelfs bij de oudste vereniging van de stad klonk geen wals, ter plaatse door een orkestje opgevoerd; in plaats daarvan galmde Marco Borsato door de ruimte.

Wie een nachtleven hoopt te ontdekken dat, verscholen achter grote, gesloten deuren, zo wild en levendig is dat het het daglicht niet verdragen kan, kan evenzeer beter in zijn verbeelding blijven. Een net kostuum aantrekken om vervolgens los te gaan op hoempa- en reclamegeluiden. Frikandellen eten, bier drinken en nergens een spoor van ironie. Het was alsof ik terug was in de kinderdisco.

Omdat de ware antropoloog zich niet door een beetje tegenslag uit het veld laat slaan, sloten wij de avond af in snackbar Downtown, het oecumenisch centrum waar de verschillende verenigingen elkaar ontmoeten. Ik probeerde mee te doen en te kotsen in mijn bakje kapsalon, maar er kwam niets. Het wordt tijd om af te studeren.

TIM HOFFMAN is student geneeskunde

‘Eén één vier, wij willen bier!’

Groepje 114

Ymke van Doorn (19, Engels): ‘Ik kom uit Voorschoten, maar slaap deze week bij mijn oma in Leiden.’

Ilse Kamphuis (18, geneeskunde): ‘Mijn zus heeft een kamer in Leiden. Ik zit daar nu in onderhuur. Daarna hoef ik pas op zoek te gaan naar een kamer voor mezelf.’

Mireille van der Stoep (mentor, 22, Engels): ‘Eén meisje uit ons groepje sliep in de slaapzaal, maar die gaat daar weg omdat het te luidruchtig is, en ze worden al 's ochtends vroeg wakker gemaakt.’

Mirthe van Delft (18, geneeskunde): ‘Ik kom uit Kaatsheuvel, dus Leiden is dan best een grote stad, dat is even wennen.’

Kamphuis: ‘Ik vind het hier juist gemoeidelijk, daarom heb ik niet voor Amster-

dam gekozen. Die stad voelt heel groot en grauw.’

Van Delft: ‘Ja, Leiden voelt wel een beetje als een dorp.’

Van Doorn: ‘Ik vind Leiden gewoon hartstikke leuk. Ik kom hier dus ook vandaan, maar als ik ergens anders had gewoond, was ik ook hier gaan studeren. Het is klein maar gezellig. Helemaal mooi.’

Kamphuis: ‘We zitten al bij de studievereniging van geneeskunde, MFLS. Misschien dat ik me nog inschrijf bij een sportvereniging, maar ik weet nog niet welke.’

Van Doorn: ‘Ik denk dat ik volgend jaar pas bij een vereniging ga. Ik kan dit jaar ook niet bij de ontgroening zijn.’

Van der Stoep: ‘Ho, KMT noemen we dat, geen ontgroening.’

Van Delft: ‘Ik heb het meest zin in de kroegentocht.’

Van der Stoep: ‘En het LEF. Dat was eerst op donderdag, maar nu op vrijdag, omdat het toch een soort hoogtepunt is.’

Van Delft: ‘We hebben een heel leuk groepje, met superveel verschillende soorten mensen.’

Kamphuis: ‘Ja, veel verschillende types. Het is jammer dat we al wat mensen kwijt zijn, maar gelukkig hebben we hele leuke mentoren.’

Martijn van Bommel (mentor, 22, Engels): ‘Mijn eigen El Cid vond ik fantastisch, en nu als mentor krijg je de mogelijkheid om het nog een keer te beleven.’

Van der Stoep: ‘Ik ben al derdejaars, en als mentor krijg je toch weer een nieuwe blik op de stad en op de verenigingen. Het is echt tof om dit te mogen doen.’

Kamphuis: ‘Inmiddels krijg ik ook wel zin om te gaan studeren. Eerst had ik lekker vakantie en veel feestjes, en dacht ik: moet ik weer gaan leren... Maar nu kijk ik er wel naar uit.’

Van Doorn: ‘Wat was onze yell ook alweer?’

Van der Stoep: ‘ÉÉN ÉÉN VIER, WIJ WILLEN BIER!’

Van Bommel: ‘...of cola.’

Van der Stoep: ‘Oh, ja. Voor de mensen die dat liever willen.’

DOOR SUSAN WICHGERS

Bandirah

